

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

6 ΣΕΠ. 1985

Για μια φιλολαϊκή οικονομική πολιτική

(1) Το Πολιτικό Γραφείο της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ στην ταχτική του συνεδρίαση ασχολήθηκε με την πρόσφατη ομιλία του κ. πρωθυπουργού στη Διεθνή Εκθεση Θεσσαλονίκης και, γενικότερα, με την εκτίμηση της διαρκώς επιδεινούμενης οικονομικής κατάστασης.

Το ΠΓ διαπιστώνει ότι η επιλογή της κυβέρνησης, όπως προκύπτει από το περιεχόμενο της ομιλίας του κ. πρωθυπουργού, είναι η εφαρμογή μιας πολιτικής σκληρότερης λιτότητας για το λαό, και μεγαλύτερης στήριξης στο ιδιωτικό κεφάλαιο, ξένο και ντόπιο, σύμφωνα με τις υποδείξεις του διευθυντηρίου της ΕΟΚ και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Αυτή η επιλογή είναι το κύριο στην ομιλία του πρωθυπουργού και όλα τα άλλα αποτελούν επιμέρους μέτρα που απορρέουν απ' αυτήν, και την υλοποιούν.

Κατηγορηματική αντίθεση

Το ΠΓ δηλώνει την κατηγορηματική αντίθεση του ΚΚΕ πριν απ' όλα σ' αυτήν την ίδια την κυβερνητική επιλογή. Οχι μόνο γιατί ρίχνει τα βάρη της κρίσης στους εργαζόμενους. Αλλά και γιατί, αυτή η πολιτική δεν βγάζει από την κρίση, αλλά επιτείνει τη στασιμότητα, αυξάνει την ανεργία και, τελικά οδηγεί σε μεγαλύτερη αποδιάρθρωση και εξάρτηση της χώρας από το ξένο κεφάλαιο. Η δική μας και η διεθνής πείρα το βεβαιώνουν. Αυτή η πολιτική είναι αντίθετη με το σήμερα και με το αύριο του λαού μας.

Το ΚΚΕ λέει ναί σε μια πολιτική ξεπεράσματος της κρίσης αλλά από τη θέση των συμφερόντων του λαού και πριν απ' όλα της διασφάλισης του βιοτικού του επιπέδου.

(2) Η έκκληση του κ. πρωθυπουργού για «εναλλακτικές στρατηγικές επιλογές» — που την απευθύνει «εξίσου» στη Δεξιά και την Αριστερά — υπηρετεί προπαγανδιστικές ανάγκες της κυβέρνησης, αφού, μόλις πριν λίγο καιρό, ο κ. πρωθυπουργός ούτε καν απάντησε στις προτάσεις που παρουσίασε το ΚΚΕ στη Βουλή, με αφορμή τη συζήτηση των προγραμματικών δηλώσεων.

Το ΚΚΕ θεωρεί και σήμερα επίκαιρη την αντιπαράθεση πάνω στις «στρατηγικές επιλογές» και την επιδιώκει, αρκεί αυτή να μην αποσκοπεί στο να αποσπάσει την προσοχή των εργαζομένων από τα συγκεκριμένα μέτρα της κυβέρνησης που πλήττουν το βιοτικό τους επίπεδο. Και μάλιστα, η αντιπαράθεση αυτή θα γίνει ολοένα και πιο επίκαιρη, αφού η κυβερνητική πολιτική οξύνει και περιπλέκει το οικονομικό πρόβλημα της χώρας.

(3) Το ΚΚΕ απορρίπτει την επιλογή της προσφυγής στο ξένο κεφάλαιο σαν μέσο για την αντιμετώπιση του προβλήματος του εξωτερικού χρέους. Θεωρεί ότι αυτή θα βαθύνει ακόμα περισσότερο την εξάρτηση. Υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της δύναμης και του ρόλου του ξένου κεφαλαίου πρέπει να αποτελούν στόχους απόλυτης προτεραιότητας στα πλαίσια μιας πολιτικής ανεξάρτητης οικονομικής ανάπτυξης.

(4) Το ΚΚΕ απορρίπτει την επιλογή της κυβέρνησης για στήριξη, κατά πρώτο λόγο, στο ιδιωτικό κεφάλαιο, για την αύξηση των επενδύσεων και την ανάκαμψη της οικονομίας. Θεωρεί ότι αυτή η επιλογή, — που δοκιμάσθηκε και απέτυχε, — θα επιδεινώσει τα προβλήματα. Υποστηρίζει ότι ο εκσυγχρονισμός της οικονομίας, και η τεχνολογική πρόοδος αποτελούν πρωταρχική ανάγκη για τη χώρα μας. Αυτοί όμως οι στόχοι ούτε πρέπει, ούτε και μπορεί να αναληφθούν από το ιδιωτικό κεφάλαιο, ούτε πρέπει να γίνονται προς όφελός του. Οι στόχοι αυτοί μπορούν να υλοποιηθούν μόνο στα πλαίσια μιας προγραμματισμένης παραγωγικής ανασυγκρότησης της οικονομίας σε αντιμονοπωλιακές βάσεις, και με βασικό μοχλό έναν εκσυγχρονισμένο δημόσιο τομέα, που θα λειτουργεί με νέα, δημοκρατικά αναπτυξιακά κριτήρια.

(5) Το ΚΚΕ απορρίπτει την επιλογή της κυβέρνησης να πληρώσουν οι εργαζόμενοι τα σπασμένα της κρίσης, τις «συναλλαγματικές της Δεξιάς», αλλά και της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ. Υποστηρίζει μια πολιτική εξοικονόμησης πόρων, με τον περιορισμό των υπερκερδών και των προνομίων της ολιγαρχίας, το κτύπημα της φοροδιαφυγής και της φυγάδευσης κερδών στο εξωτερικό, την πατάξη της σπατάλης και των παρασιτικών δαπανών του

6 ΣΕΠ. 1985

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

9

δημόσιου τομέα, και γενικά στην κοινωνική ζωή.

Το εξωτερικό χρέος

(6) Το κρίσιμο, — όπως παραδέχτηκε τώρα ο κ. πρωθυπουργός, — πρόβλημα του εξωτερικού χρέους, το κόμμα μας το είχε επισημάνει ήδη από το 1981. Αυτό δεν αντιμετωπίζεται ούτε με τη μείωση των λαϊκών εισοδημάτων, ούτε με την προσέλκυση ξένου κεφαλαίου με δάνεια ή με άλλες, πέρα από τις δανειακές, μορφές. Η αντιμετώπισή του συνδέεται με τη συνολική πολιτική και συγκεκριμένα απαιτεί:

α) Μέτρα οικονομικής πολιτικής: εφαρμογή μιας αναπτυξιακής πολιτικής, κτύπημα της φυγής κερδών από τη χώρα και της ληστείας της χώρας από το ξένο κεφάλαιο, αναδιάρθρωση των διεθνών εξωτερικών σχέσεων της χώρας σε βάρος του μονομερούς προσανατολισμού τους προς τον ιμπεριαλισμό. Είναι επιταχτική ανάγκη, με την τροπή που παίρνει το πρόβλημα του εξωτερικού χρέους, να σταματήσουν οι διαδικασίες για την «αγορά του αιώνα» και να χαρακτηί μια αμυντική πολιτική που να ανταποκρίνεται στις εθνικές μας ανάγκες και να μην οδηγεί στην υπονόμευση της εθνικής μας οικονομίας.

β) Μέτρα εξωτερικής και γενικότερης πολιτικής: ενεργητική συμμετοχή της χώρας μας στις προσπάθειες που γίνονται διεθνώς για την επίτευξη μιας κοινής, συντονισμένης δράσης ενάντια στα συναλλαγματικά μέτρα του ιμπεριαλισμού, που πλήττουν τις εξαρτημένες υπερχρεωμένες χώρες, ενάντια στις εκμεταλλευτικές πρακτικές των διεθνών πιστωτικών ιδρυμάτων, τις επεμβάσεις του ΔΝΤ στα εσωτερικά των χωρών. Η χώρα μας πρέπει να συμμετέχει στο συλλογικό αγώνα για μια ριζική δημοκρατική αναδιοργάνωση των διεθνών οικονομικών σχέσεων και, φυσικά, για μια νέα, δίκαιη και δημοκρατική ρύθμιση των χρεών προς όφελος των αναπτυσσόμενων χωρών,

Το ΠΓ δηλώνει την κατηγορηματική αντίθεση του ΚΚΕ πριν απ' όλα σ' αυτήν την ίδια την κυβερνητική επιλογή. Οχι μόνο γιατί ρίχνει τα βάρη της κρίσης στους εργαζόμενους. Αλλά και γιατί, αυτή η πολιτική δεν βγάζει από την κρίση, αλλά επιτείνει τη στασιμότητα, αυξάνει την ανεργία και, τελικά οδηγεί σε μεγαλύτερη αποδιάρθρωση και εξάρτηση της χώρας από το ξένο κεφάλαιο.

★

Το ΚΚΕ απορρίπτει την επιλογή της κυβέρνησης να πληρώσουν οι εργαζόμενοι τα σπασμένα της κρίσης, τις «συναλλαγματικές της Δεξιάς», αλλά και της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ. Υποστηρίζει μια πολιτική εξοικονόμησης πόρων, με τον περιορισμό των υπερχερδών και των προνομίων της ολιγαρχίας, το κτύπημα της φοροδιαφυγής και της φυγάδευσης κερδών στο εξωτερικό, την πατάξη της σπατάλης και των παρασιτικών δαπανών του δημοσίου τομέα, και γενικά στην κοινωνική ζωή.

που δυσκολεύονται ή αδυνατούν να τα πληρώσουν, ενάντια στις προσπάθειες των ιμπεριαλιστών να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα της υπερχρέωσης με δήθεν σταθεροποιητικά προγράμματα, που οδηγούν στη ληστρική εκμετάλλευση των λαών και των χωρών αυτών και στην ένταση της εξάρτησής τους. Η λύση του προβλήματος αυτού είναι αδιάρρηκτα δεμένη με τη μείωση των στρατιωτικών δαπανών και του κυνηγητού των εξοπλισμών σε παγκόσμια κλίμακα.

Ο κ. πρωθυπουργός, αντί για μια τέτια πολιτική, προσπάθησε να θέσει τους εργαζόμενους μπροστά στο δίλημμα «λιτότητα με το ΠΑΣΟΚ ή επιβολή της από το ΔΝΤ». Ο κίνδυνος όμως προέρχεται από την ίδια την πολιτική της μονόπλευρης λιτότητας και της εξάρτησης.

Οχι τα ελλείμματα στις πλάτες του λαού

(7) Ο κ. πρωθυπουργός έκανε φανερή την πρόθεση της κυβέρνησης να ρίξει τα ελλείμματα των δημοσίων επιχειρήσεων στις πλάτες των εργαζομένων, με τη μέθοδο των ανατιμήσεων κατά δόσεις. Αυτή δεν είναι λύση. Η λύση βρίσκεται στην αναμόρφωση της τιμολογιακής πολιτικής και της πολιτικής προμηθειών των επιχειρήσεων αυτών, στη δημοκρατική τους αναδιοργάνωση και στον παραγωγικό τους εκσυγχρονισμό. Είναι απαραίτητο να μένουν σε ισχύ ληστρικές συμβάσεις τύπου «ΠΕΣΙΝΕ», να δίνονται ανεξέλεγκτα προμήθειες διακατομμυρίων σε ξένα μονοπώλια, να ζουν και να βασιλεύουν το ρουσφέτι, η σπατάλη και η διευθυντική ασυδοσία στις επιχειρήσεις αυτές και σ' όλο το δημόσιο τομέα και να καλούνται οι εργαζόμενοι να πληρώνουν τις συνέπειες. Σ' ό,τι αφορά το πρόβλημα της ακρίβειας που η πολιτική της κυβέρνησης το οξύνει, η λύση δεν είναι ούτε η απελευθέρωση των τιμών, ούτε ο γραφειοκρατικός τυπικός έλεγχος. Είναι η καθιέρωση του δημοκρατικού

ελέγχου με τη συμμετοχή των εργαζομένων στις πηγές διαμόρφωσης των τιμών.

(8) Από την ομιλία του κ. πρωθυπουργού γίνεται φανερή η πρόθεση περικοπής των δαπανών του προϋπολογισμού. Πέρα από τα πιεστικά προβλήματα, που έχουν τέτοιοι τομείς, όπως παιδεία, υγεία, πρόνοια κλπ, οι τεράστιες ανεπάρκειες του κρατικού μηχανισμού κατά τις πρόσφατες πυρκαγιές, δείχνουν τις ακόμη και τραγικές, συνέπειες που μπορεί να έχει αυτή η κατεύθυνση. Η δημοκρατική αναδιάρθρωση του δημόσιου τομέα, η ορθολογική αξιοποίηση του δυναμικού του, η κατάργηση των προνομίων του μεγάλου κεφαλαίου και το κτύπημα της φοροδιαφυγής, της ρουσφετολογίας και της σπατάλης, είναι τα άμεσα μέτρα που πρέπει να παρθούν.

Συνέπειες της ένταξης στην ΕΟΚ

(9) Ο κ. πρωθυπουργός επιβεβαίωσε ακόμα μια φορά τη θέση της κυβέρνησής του για παραμονή στην ΕΟΚ, αλλά δεν έκανε κανένα απολογισμό των συνεπειών από την ένταξη της χώρας μας στην Κοινή Αγορά και ιδιαίτερα στα θέματα του ισοζυγίου εξωτερικών πληρωμών και στην επέκταση της ανεργίας. Συνεπειών, που θα πάρουν επικίνδυνες για την εθνική μας οικονομία διαστάσεις με τη λήξη της μεταβατικής περιόδου της ένταξης. Ειδικότερα, η πλήρης αποδέσμευση της κίνησης κεφαλαίων, η ολοκληρωτική κατάργηση των δασμών, η εφαρμογή του κοινοτικού φόρου-προστιθέμενης αξίας, η κατάργηση του κρατικού μονοπωλίου στα πετρελαιοειδή, το άνοιγμα των κρατικών προμηθειών στα μονοπώλια της ΕΟΚ κλπ από 1η Γενάρη 1986, θα αποτελέσουν ένα σοκ για το ισοζύγιο εξωτερικών πληρωμών, την εθνική παραγωγή και απασχόληση, το βιοτικό επίπεδο του λαού.

Το ΚΚΕ, υπογραμμίζοντας την πάγια θέση του για αποδέσμευση από την ΕΟΚ, καλεί την κυβέρνηση σαν άμεση προτεραιότητα:

Πρώτο: να μην εφαρμόσει τις ζημιωγόνες για τη χώρα ρυθμίσεις που προβλέπονται με τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, που είχε αναλάβει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με τη συνθήκη προσχώρησης.

Δεύτερο: να μην αναλάβει καμιά νέα δέσμευση στη συνδιάσκεψη για την αναθεώρηση της συνθήκης της ΕΟΚ και στις συζητήσεις για ενιαία εσωτερική αγορά της ΕΟΚ μέχρι το 1992.

Τρίτο: να αναλάβει όλες τις απαραίτητες θετικές ενέργειες για την απόκρουση του νέου κύματος εισαγωγών, τη βελτίωση του ισοζυγίου εξωτερικών πληρωμών, την προστασία και ανάπτυξη της εθνικής παραγωγής, ακόμη κι αν αυτές έρχονται σε σύγκρουση με το καθεστώς της ΕΟΚ.

(10) Δεν είναι ασφαλώς τυχαία και η αποφυγή κάθε αναφοράς, κάθε εκτίμησης της κατάστασης και κάθε συγκεκριμένου στόχου πολιτικής σχετικά με την ανεργία. Αποσιωπάται εντελώς το γεγονός ότι τα τέσσερα τελευταία χρόνια υπερδιπλασιάστηκε η ανεργία και δεν βγαίνει κανένα συμπέρασμα απ' αυτό για την κυβερνητική πολιτική. Οι επιλογές της κυβέρνησης και ιδίως η κατεύθυνση για μείωση της λαϊκής κατανάλωσης, για περικοπή των κοινωνικών δαπανών και για προσαρμογή στην ΕΟΚ, θα οδηγήσουν σε νέα σοβαρή έξαρση της ανεργίας.

Το ΠΓ διαπιστώνει ότι οι εργαζόμενοι δίνουν τη δική τους ισχυρή απάντηση στις συνέπειες των επιλογών αυτών της κυβέρνησης. Διεκδικούν τη λήψη μέτρων κατά των απολύσεων και τον προγραμματισμό δημοσίων παραγωγικών επενδύσεων. Αγριάζονται για τη θεσμική κατοχύρωση της ΑΤΑ, για φορολογικές ελαφρύνσεις και γενικότερα για την προστασία του εισοδήματός τους. Αναδείχνουν στα συνδικαλιστικά τους όργανα εκείνες τις δυνάμεις που με συνέπεια αγωνίζονται για τα συμφέροντά τους.

Το ΠΓ τους καλεί να παλέψουν γενικότερα για μια άλλη οικονομική πολιτική που θα στηρίζεται σε νέες φιλολαϊκές και αναπτυξιακές επιλογές, ριζικά διαφορετικές από εκείνες της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Αθήνα, 5-9-1985

Το ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ

3